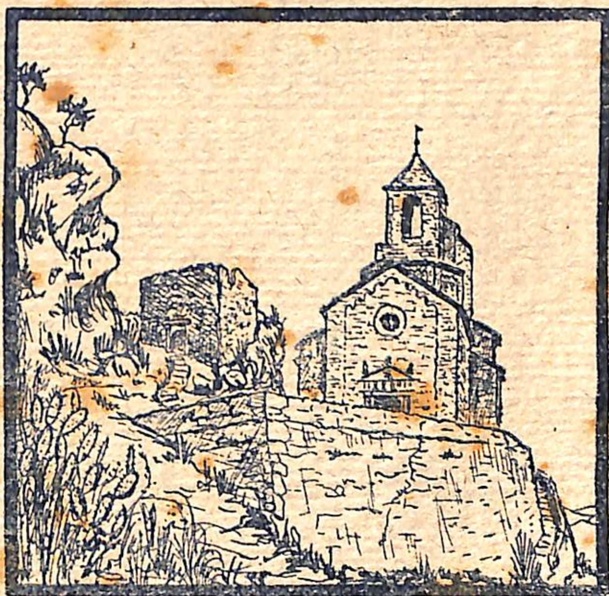
G.E. MAI ENRERA
BARCELONA

BUTLLETÍ
GRUP EXCURSIONISTA
MAI ENRERA

Esglesia vella
de Santa Maria de Cervelló

BARRI

Club Excursionista

DE

Gràcia

I VOLUM

BUTLLETI

DEL

Grup Excursionista

MAI ENRERA

1924

MAI ENRERA

BUTLLETÍ

DEL

CLUB EXCURSIONISTA DE GRÀCIA

1925

ANY I SETEMBRE de 1924 NÚM. 1

Salutació

A les entitats germanes i a nostres socis en general:

Envahïts d'un gran goig us fem avui ofrena del nostre primer Butlletí, esperant que aquest nou esgraó que pujem en l'escala excursionista, será acollit amb grat, per tots vosaltres.

D'un temps ençá qu'el nostre petit programa d'excursións no acomplía, per llur petitessa, les necessitats creades per el continuat augment de socis Era imposible dons, que'n un programa com l'editat fins ara hi poguessin cooperar tots els socis, exposant en ell llurs idees, ja fossin articles, ressenyes, etz., a fi de deixar gravat per els demés les hores d'esplai i petites aventures propies de tota excursió, i a l'ensems un camí nou, plé de cultura digne de tot elogi, camí aquest a seguir per respectar i fer-nos respectar.

Així és que comprenent aquesta necessitat, després d'alguns treballs per separat i vençudes algunes petites dificultats técniques, propies de tot començament dintre l'ordre de totes les coses, petites o grans, hem arribat a la finalitat desitjada i aqui teniu aquest modest Butlletí, qui será en endevant l'espill que reflexará nostre moviment dintre l'excursionisme catalá,

Ja que com diém, en posar en execusio l'idea del Butlletí, doném un altre pás avant, volem que comprenguin les demés entitats que, com nosaltres dediquen llurs forces a l'enlairement d'aquest ram de cultura corporal, que si portats pel anhel de fer del nostre Grup una forta entitat amb sòlits fonements, és perqué tenim el ferm propósit de sobreeixir d'aquesta mitjanía que el nostre amor propi no voldría ni tant sols concebir.

No cal dir dons, que tenim una bona dosi de voluntat i si com creiém logrém el premi als esforços que are fém, a vosaltres us ho deurem, ja que amb vostre ajuda moral ho haurem lograt.

EL CONCELL

Elogi de la pluja

Isolats en plena Natura, inmensament petits devant de majestuosos monts de testes coronades de neu blanquíssima i valls rublertes de gemada verdor, ens hem trobat en el transcurs de qualque excursió, començada baix un cel de parpel·lejántes estels, en que negres nubolades han cobert la majestuosa calma nital, o els raitxos de sol ixent, i prompte una forta pluja ha devallat del cel, color de plom, com nunci de tot un jorn rúfol,

Es en aquestes ocasións quant arriven a nostre oïda, mots inversemblants que tant poc dihuen de la cultura dintre de l'excursionisme, mots que, mercés a la tasca cultural dels nostres primers centres i adhúc els de menys categoría, desapareixen mes de dia en dia, encar que no amb la rapidessa que nosaltres desitjem.

No neguerem pás, que fer una excursió baix el domini d'una forta pluja que duri hores i més hores, sigui un alicient; no Pero lo que no podem ni debem admetrer es qu'es renegui d'ella.

La pluja es una cosa necessaria baix tots conceptes i Deu, que tant bé sap disposar de les coses terrenals sap repartir-la arreu de la manera que més convé a cada-hú. Triga a devallar la pluja del cel; totes les cares de a pagés demostren angoixa i el pagés, el veritable que durant lo dia ha trevallat encorvat de cara a terra, d'aquesta terra que mes tard li retornará sobradament l'amor amb que ha sigut atessa, esguarda fit a fit el cel, com demanant clemencia per aquella sequetat que fá preveure l'esfondrament del sommiat premi als esforços, com furiosa turbonada desmantelant un sencill castell de baralles, que tanta de paciencia vol.

Mireu el blat—us haurá dit a voltes un pagés—está tot ell cap-cót, no per el pés dels seus grans, ara flácits, sinó com si en una dolorosa vergonya de llur flaquesa, volgués soterrar-se altra volta en la terra que no ha pogut fecondar-lo com es necessari.

¿No us impresiona veurer tota aquesta collita perduda, tots els nostres esforços que resten inútils, totes les nostres suors, els nostres afanys d'un quant temps, fets endebades?.

El pagés té rahó, pero no serva cap recança El pagés, el verdader, no dirigeix cap injúria contra el cel, sinó que resignadament abaixa el cap.......

I encar que en termes diferents, lo mateix succeeix a ciutat. No plou; faltant l'aigua, aquest element tant necessari del qual no en fém cabal judici del seu valer i que per lo tant no estimem en lo que val, les fonts resten seques, la poca aigua que ens vé de muntanya es insuficient per acomplir les necessitats de tots i així es ben palessa la bruticia; els carrers en massa nombre per a poguer ésser atessos, resten dies i més dies plagats d'insalubritat i els camins i carreteres propers a la ciutat, vessen damunt d'ella tota la pols que tant molesta al vianant que dissortadament ha de fer-hi la seva ruta. Els boscos, promotors de la pluja tant desitjada, s'encenen amb rapidessa sinistre i amb aquestes condicións, la salut de tothom s'afebleix i perillen les vides nostres.

¡I malgrat tot, el dia que plou, malmeten-nos l'excursió projectada, ens deixem portar del nostre egoïsme!.

Tenim qu'estimar les coses que provenen de qui tot ho pot; tenim qu'estimar la pluja, per damunt de sacrificar unes hores, uns dies de platxeri, que, al fi de comptes, res ens costa moralment.—¿Que plou?—Millor. Aquesta pluja que a nosaltres ens malmet l'excursió, rega la terra que, ávida, la engulleix rápidament, com el malalt prén la medicina que reconeix ha de retornar-li les forçes perdudes en inacabables hores de febre, i agraïda, deixa amorosament que les rels, esmarçades arreu de llur capa, absorveixin aquella sang fructificadora que será en endavant la d'elles, i que convertida en sava, alimentará l'arbre, la planta, que demá florirán exhabeurants de flors i fruits com himne aixecat en lloor de la Mare Natura, aquesta Mare Natura que tant escropulosament i amb tant d'amor volgué engalanar la nostre Catalunya.

I els blats s'aixequen orgullosos de mostrar la seva daurada envergadura, plens ara de magnífics grans, recobrant amb la pluja, fada de totes les collites la força que li mancaba per asegurar llurs fruits per quant sigui temps.

¡Compreneu ara el perqué d'aquest elogi de l'aigua del cel.? El compreneu ara com el compreníeu abans, sense cap recança de moment, peró ¡hom es tant feble!.

Clar está que aguantar una forta pluja, sens poguer aixoplugar-nos, es com hem dit, sensible; no obstant, ¡quina cosa més majestuosa no és, veurer com el cel, plomiç, s'aclareix a grans trets, els negres núbols es disgreguen, fugin, ja sencers, ja trocejats, cap a altres terres i allá al lluny, en l'horitzó s'aixeca majestuosament el signe de la Pau, l'Arc de Sant Martí, amb llurs colors plens de graciosa harmonía!

Devant de tal espectacle, l'excursionista, l'excursionista de casa nostra, contemplant-lo hi veu un emblema per l'esdevenidor: Després de la tempesta, la calma.

I aquella pluja que ha retornat al pagés les esperances per les més cares il·lusións que veia perdudes en les hores d'angoixa, ha de servir al ensems per a que la ciutat, que durant tot el temps d'inacabable sequia, presentaba un pobre aspecte, no excente de abandonament, haigi sigut netejada de les bruticies de las quines hom en serva un dolorós record.

¡Aimem-la la pluja companys! ¡Aimem-la, sí, per lo que val i per lo que representa i si al portar a cap una bella sortida una tempesta d' aigua ens deixa amarats, no reneguem d'ella; tinguem resignació i acostumem-nos a templar el nostre cós i la nostra ánima a les inclemencies del temps, necessaries per demés sovinment, i serém forts per l'esdevenir que tantes coses ens pot tenir reservades

JOAN PÍ.

Aquest Butlletí ha sigut revisat per la censura militar

NOSTRES VISITES

Planell i Riba S. en C.

FORN DE VIDRE

A l'hora senyalada ens reunírem devant la fábrica-forn de vidre, un nombre de companys del Grup i després d'esperar uns minuts per si en venía algún altre, entrárem, éssent rebuts en el sumptuós despatx, per un d'els gerents de la casa, el senyor Planell, qui feu els honors de la mateixa: pasárem tot seguit al espaiós local ahont hi ha l'Exposició-Mostruari de tots els objectes que fabrica la casa, restan maravellats per les inversemblants formes que la mà de l'home sap donar al vidre.

El nostre atent acompanyant ens mostrá uns objectes artísticament pintats a má, procedents de la novella república checoeslovaca, que són els únics per aital género.

Entrárem seguidament al departament d'els forns, ahont dins uns gressols es fá la fosa que produeix el vidre, i que un centenar de nois amb tubs de ferro van portant dit producte, roent, als operaris, donant-li cadascun d'ells una forma diferenta; aquest el de una copa, l'altre la d'un gerro, etz. També amb l'ajud d'unes máquines-premses tant promte hi han deixat el vidre roent, surten plats, gots etz. El transport del vidre als operaris té un caire fantástic, puig els nois per a no cremar al contrari amb la canya, ahont en l'extrem de la mateixa hi porten una bola de vidre líquid, van donant forts crits, van d'açí d'allá formant amb la rojor de la fornal un espectacle com si fossin un aixam de dimonis.

Després pasárem a la secció autónoma de terres refrectaries, que poseeix la casa, per a la construcció de les parets d'els forns, garantint aixís, a si mateixa la bona qualitat d'els materials, com també es fán els gressols per a la fosa del vidre, d'un format nou que fá que no dongui el vidre vert o blau com em vist en altres forns, restan doncs amb aquesta secció asegurat el funcionament de la part esencial de la fábrica, puig cada contratemps en els forns produeix l'atur de varies semanes ja que per l'encesa i el estar amb condicións per a la fosa es nessesitan vint-i-dós dies.

Altament interessats, pasárem a la secció del tallat, pulit i neteja que produeix una sola máquina avui diá, quant ahir tenía que pasar per tres mans dit trevall, éssent el més pesat, ja que es tenía d'anivellar l'alçada per un igual en l'objecte de vidre, i es feia aital operació amb l'ajud d'una mola que s'anava menjant poc a poc el cantellut aréstec, fins igualar l'alçada, mereixent molta precaució puig continuament hi había trencadissa. Abans, amb un dia es deixaban semi-llestos 200 objectes; avui, amb el servei de la máquina es produeix aquesta quantitat amb menys d'una hora, passant després a una máquina que amb foc a gas mata els cantells vius que ha deixat el tallat o polit, evitant-se al fer-ne ùs d'els objectes la presa de mal.

Seguidament entrárem a la secció del pintat ont damisel-les cuidan de l'adornament d'els objectes qui'ns un cop secs passen a l'estufa, per a que

el pintat es filtri amb en el vidre, restán aixís inalterables els colors, denominant-se dit treball el Pintat al foc. Separadament en aquesta secció hi ha una nau ont degudament numerats hi sont a centenars els motllos d'els variats models que's fabriquen (tots els models es fabriquen en serie), per a la conservació i el continu ajust d'els motllos perque no surtin "aranyes" en l' objecte enmotllat, hi ha un taller de reparacións, es a dir que per qualsevol cosa que passi, no surt res a fer se fora de la casa

Tota la fabricació qu'exporta la casa, surt embalada en Barrils qu'es construeixen en una secció que té montada apart.

Altament satisfets per la visita, com per el tracte amabilíssim del nostre guía-acompanyant Sr. Planell, qui ens obsequiá amb un catáleg bellament editat, a cadascun d'els assistents, ens despedirem, desitjant a la casa "Planell i Riba S. en C." un bon pervindre, ja que industries com aquesta són honra per la nostra terra.

Serveixi de regraciament aquesta ressenya del que sols a fet que descriurer tot quant veié.

J. BARRILLÓN

GLOSSARI
DE
LES HORES QUE PASAN I NO DEIXEN IMPRESIONS

Les hores que pasan i no deixen impresions, no són les hores que pasan entre una emoció i una altre emoció.

No són les hores de repós.

No són les hores d'aborriment.

Són les hores en que un no es recorda d'haber viscut.

Són les hores grises que no donen ni pler al cós, ni llum a l'esperit.

Hores en que l'inconciencia del viurer ha dormit l'esperit i no ha sapigut donar-se compte en ésser, no ha intentat despertar-se, no ha volgut reconeixers com a suficient per la vida.

Són les hores que segueixen al renunciament d'els ideals i de les victories.

Són les hores en que els vençuts, no senten ni desconfiança del seu destí (truncat.)

Són les hores del máxim abatiment i de la máxima indiferencia.

Són les que viuen els vençuts, els desheretats de energies, els mancats de força i tots aquells que ni el cervell els hi serveix per a recordar.

Les horès que pasan i no deixen impresións, es registren en el rellotge de la vida d'els homes que viuen una vida sens motiu.

Són les que viuen aquells per quins, els ideals, els afanys, l'objecte d'aquesta vida no han existil mai, i ells son uns cadávres que viuen per donar realitat a la teoria de qué molt abans que la Mort, la Vida ja fá cadávres.

JAUME ARGEMI

ABANS I ARA

El mot "Excursionista"

Aquest mot que avui usem per designar als aimants de la natura que la recórren a peu, era complętament desconegut en l'antigor; existien en cambi els **andarins** homes aquestos que tenien la misió d'anar d'un ploble a l'altre, comptant amb llurs forces, ja que no existien altres medis de locomoció que caballs i diligéncies i que no estaben al seu alcanç. Aixi és que els pobles d'alta muntanya restaben isolats, allunyats per complert del bullíci ciutadá.

Aquestos **andarins**, aquestos homes de tremp d'acer, amb llur contacte amb la naturalesa, cambiaben la color de la pell, per una morenor assimilable a la terra que petjaben, ja que el Sol era, en els dies de bonança, el seu company i guia. Aprofitant tots els dies, totes les hores que llurs forces els hi permetíen empraben el temps destribuint-lo en escampar les noves de a ciutat, ara en els pobles riallers de les valls, ont la verdura dóna una nota verda de gemada frescor, ara en els que enfilats muntanya amunt, semblen talment buscar en la solitut de les blanques neus, l'allunyament de les malifetes del món. I la seva arribada era ansiosament esperada pels veins, freturosos de saber les coses ocorregudes arreu. Ell, l'andari, donava les noves que l'hi habien sigut confiades, amb tota cura. I aquestes hores continuades de recórrer pobles y pobles, viles i ciutats, eren les deus inagotables que li aseguraben llur existencia.

D'altres, volguen treurer encar més profit del continuat voltar-ho tot, carregaben a l'espatlla farcells i caixetes plenes de mil diversas bagatel-les i amb elles, que allavors eren la **moda** a ciutat enlluernaben a la tal o cual, pagesía de quina bona fé en resultaba un grós guany per ell. Aquestos eren els marxants. Ells, **andarins** i **marxants** ¡Com sabien de les coses de la natura! ¡Qui com ells per explicar les remors del bosc en el cap-vespre o les remors de l'aigua en una fontana cristal-lina!

Sempre avant, voltant el món com un modern jueu errant, ara patien fret en atravessar collades altíssimes; i al venir el bón temps assentat prop d'un rierol de fresques aigues, que li habien servit per apaigavar-li la sed, restaba inmóvil, la mirada al lluny, pensant segurament en les cruentes hores de camí a fer baix aquell sol que tot ho calcinaba; i segurament romania més del temps que li convenia, abstret davant la majestuosa calma que'l deixava sól amb sos records.

Per demunt de tot, peró, aquestos homes diguem-ne solitaris, fruïen aparenment d'una gran bonhomía, que's desbordaba en arrivar a tal poble de la seva ruta. I aixi es rescabalaben de dies i hores en que restáren isolats . . . .

. . . .

Avui no existeixen aquestos homes, com avans. De la mateixa manera que'l débil sucumbeix a la força bruta, la civilització a desterrat per sempre més a aquells eterns vianants. Els camins de ferre, obrint-se pás arreu, per a marcar una nova era de prosperitat, ha fet innecessaris els trevalls i esforços de **andarins i marxants**. El Progrés, extenent vies de comunicació com una inmensa xarxa, els ha soterrat per sempre.

Peró els llocs de nostra terra no habien de romandre desconeguts; no solsament habien de fruir les bellesses donades per Deu els mortals que vivíen prop d'elles. I avui ún, demá un altre, poc a poc naixéren els desitjos de visitar les maravelles tan nostres i que tant diuen a l'ánima.

I aixís també, es cóm pels camins i carreteres modernes, veiém un estol de jovent aprenent a coneixer lo que aquest recó de món nomenat CATALUNYA tanca dintre seu. Un estima el troç de terra en que Deu li doná vida, peró ¡Com la d'aimar si coneix tots els seus encisos, totes les seves bellesses esmarçades arreu!

Heu's-aqui perque, guiats o aconduïts pels moderns ststemes de locomoció ens traslladem a qualque punt, per obirar paisatjes enriolats pel sol o visitar ruines de coses que fóren i que no tornarán, de les quines un company ens en habia fet una ressenya.

Es ben pal-lés dons, que després d'**andarins i marxants**, perfectes coneixedors de la terra dels seus majors, ha sorjit com a una creació de la unió dels seus esperits, un element nou que ha prés en l'actualitat un fort increment; l'excursionisme. I es a l'excursionisme a qui dediquem totes les nostres amors dirigides a la perfecte coneixença de casa nostra i amb l'afany de no deixar desconegut lo que materialment está al nostre alcanç, fèm amb força alegria les caminades a través de valls i boscos, com si una força misteriosa ens empenyés sempre avant.

Demostrat está que res hi perdem; de les caminades en treiem la força que enforteix nostre cós i de nostres estades baix els pins, n'omplenem nostres pulmons d'aire pur, que per dissort nostre no existeix a ciutat.

Això es l'excursionisme; i aquestos els beneficis. LESCU

Noves

El C. D. assabenta als senyors socis que desitjin col·laborar en el Butlletí, que tot l'original deu ésser adreçat a secretaría amb carpeta oberta i amb la següent inscripció: «Original per el Butlletí—Redacció»; dit original deurá ésser entregat abans del 10 de cada mes.

Tot l'original que resti un cop omplenat el Butlletí, anirá el mes següent.

***

El C. D. notifica que restan ja llest i instalat l'armari-museu per a guardar-hi els minerals, fossils, pedres, etz. li plauría que'ls senyors socis qu'en posseeixin en fasin entrega, per engrosar el nombre ja existent, propietat del Grup.

***

Desde aquest mes els rebuts serán cobrats a domicili, com indicárem en el programa del mes passat; per lo tant el C. D espera serán atessos a llur presentació, facilitant d'eixa forma la bona marxa administrativa del Grup.

***

El C. D. agraïex la deferencia que representa per la nostra entitat, la atenció de que serán objecte els socis del Grup, al efectuar les compres de material fotográfic en l'establiment de la «Casa Casellas».

***

Han estat admesos amb destí a la Biblioteca del Grup, els llibres, donatiu d'En **J. Barrillón**, «Canigó» i «Rondalles» (J. Verdaguer); d'En **J. Prades**, «El Ultimo Mohicano» i «Le Ciel et la Terre» i d'En **Josep M.ª Fortuny**, «El Grá de l'Historia» (dos volums) El C. D. dóna a dits senyors les mes preuades gracies per l'interés envers la nostra Biblioteca.

***

Durant el mes passat hau ingresat els següents senyors, com a socis del Grup: **Francesc X. Bozzo, Joan Font i Frederic Rusca.**

***

Butlletíns i Programes rebuts: C. E. Minerva, C E. Rafel Casanova, C E. Avant de Manresa, Agrupació Escultista, (Juny i Juliol), A. E. Tagamanent, Ateneu Enciclopédic Popular, C. E. Marathon.

***

FUTBOL: Es possa en coneixement de tots els socis del Grup aimants de dit esport, que el próper divendres dia 12 del que cursa a les 10 de la vetlla, es celebrará reunió per a tractar de la organització del mateix.

Programa per el mes de Setembre

Dia 7: Extraordinaria visita al transatlántic «INFANTA ISABEL» de la companyía Pinillos, Izquierdo i C.ª.

Lloc de reunió: A les 9 i quart en nostre estatge o a les 9 i mitja a la Plaça de Catalunya devant l'Hotel Bristol.

Cal inscriurers, puig es limitat el nombre d'assistents.

Vocal: Barrillón.

Dia 14: Excursió a les «COVES DEL PATRACÓ» de Collbató.

Itinerari: Martorell, Esparraguera, Collbató i Coves del Patracó.

Sortida a les 6'18 matí, per Baixador del Passeig de Gracia. Cal inscriurers tres dies avans.

Minestra per tot el dia. Pressupost: 5'50 ptes.

Vocal: Buch.

Dia 21: Excursió al «FARRELL».

Itinerari: Sabadell, Sant Esteve de Castellar, Güanta, Can Pascol, El Farrell i Caldes de Montbui.

Sortida per els Ferrocarrils de Catalunya (Estació de Gracia) a les 6 matí.

Minestra per tot el dia. Pressupost: 3'00 ptes.

Vocal: Buch

Dia 24: Visita als tallers de la Societat Anónima «MATERIAL PARA FERROCARRILES Y CONSTRUCCIONES» (Poble Nou).

Lloc de reunió: A les 9 i mitja matí, devant l'estació de França. Pressupost 0'50 ptes.

Dia 28: Excursió de mitg dia, «CASTELL D'ARAMPRUNYÁ»

Itinerari: Gavá, Font del Ferro, Santuari de Bruges, Castell d'Aramprunyá.

Sortida a les 5 matí, per el Baixador del Passeig de Gracia i retorn per el mateix lloc a la una i quart.

Pressupost: 2 ptes.

Vocal: Franqués.

FORN DE PÁ

VÍDUA DE JOAN ARGEMÍ

Salmerón 40

Pá de Viena.-Servei a Domicili.

L. VENTURA

Duanes : Transports

Importació : Exportació

Rambla Santa Mónica, 4

Teléfon 3694 A.

BORDES
MIGUEL